

[SIGNALEMENT]

Tiecelijn 27. Jaarboek 7 van het Reynaertgenootschap, Sint-Niklaas, vzw Reynaertgenootschap, 2014, 441 pp., ill.

Reynaert in muziek en woord

Eind 2014 verscheen *Tiecelijn 27*, Jaarboek 7 van het Reynaertgenootschap. De eerste afdeling van deze verzorgde en rijkelijk geïllustreerde publicatie is gewijd aan het colloquium, dat op 24 april 2014 in de Erfgoedbibliotheek Hendrik Conscience (Antwerpen) plaatsvond en geleid werd door Adelheid Ceulemans. Tijdens deze studiedag behan-

delden zeven sprekers 19de- en 20ste-eeuwse Reynaertbewerkingen. Voor de lezers van *Wetenschappelijke tijdingen* bieden m.i. twee artikels interessante stof. In haar lezing had A. Ceulemans het over “*Prima la musica, poi le parole?*’ *Over de opera Reinaert de Vos (1909)*”. (pp. 22-50) Op 9 januari 1909 was er de wereldpremière van deze opera in Antwerpen. August De Boeck was de componist en Rafaël Verhulst de auteur van het libretto. Het betreft hier dus werk van twee notoire Vlaamse kunstenaars. Het aandeel van De Boeck oogstte veel succes en werd algemeen geprezen; de inbreng van Verhulst daarentegen genoot weinig waardering. De muziek had het blijkbaar eens te meer gehaald van de literatuur, wat de titel van haar lezing verklaart. Maar Ceulemans gaat in tegen deze ongenueanceerde onderwaardering van Verhulst. Ze doet dit vanuit een sociaal-historisch perspectief, gebaseerd op o.m. krantenrecensies en andere bronnen. Met deze vernieuwende bijdrage appelleert zij aan de literatuurwetenschappers om voortaan meer aandacht te schenken aan bepaalde toch waardevolle literaire producties uit de periode 1830-1914.

Vanuit een heel andere invalshoek levert Kris Humbeek het goed gestoffeerde verhaal ‘*Van satire naar zelfportret: Louis Paul Boon bewerkt de Reynaert (1946-1955)*’. Het betreft hier de artikelenreeks die Boon als bureaudirecteur van *De roode vaan*, het partijblad van de Kommunistische Partij van België, in 1945-46 heeft gepubliceerd. Daarin hekelt hij de Belgische politiek (inclusief de koningskwestie) en dit door allerlei verzonnen figuren uit de Reynaert de revue te laten passeren. In 1955 heeft hij deze groteske verhalencyclus verwerkt tot de roman *Wapenbroeders*.

[Stefaan Top]